

[Munch-Petersen.]

at fremsætte noget som helst Lovforslag, uden at det i Forvejen var godkendt af Venstrepartiet. Men saa forstaar jeg ikke, hvordan man stadig kan benægte, at Venstre har overtaget den faktiske Regeringsmagt ved dette Kriseforlig.

Ganske vist diskuterer man jo, hvis Ønsker der har faaet størst Imødekommen ved Kriseforliget, og det Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig om. Ønsker er jo noget, der ikke er saa let at vurdere. Men det, jeg vil udtale mig om, er, hvilket Partis officielle Politik — den officielle Politik, som man driver sin Agitation paa — der har faaet flest Indrømmelser ved Kriseforliget; og dør er der ikke Tvivl om, at det er Venstres Agitation og reelle Politik: Tilpasning, Nedskæring, der har faaet Indrømmelserne ved Kriseforliget, medens der intet som helst Hensyn er taget til Socialdemokratiets Agitation om at skaffe Arbejderklassen bedre Kaar.

Hvordan Ønskerne har været Parterne imellem, vil jeg overlade til Parterne selv at udtale sig om, og der synes at være noget om, at begge Parter har faaet deres inderste Ønsker opfyldt. Vi betragter nemlig ogsaa de Lovforslag, en Regering fremsætter, som Udtryk for dens Ønsker. Naar vi fremsætter Lovforslag, er de i hvert Fald Udtryk for vore Ønsker, og man skulde jo formode, at Regeringens Lovforslag ogsaa er Udtryk for deres Ønsker.

Nu siger man, at man fremsætter et Lovforslag, og derefter skal man se under Udvalgsforhandlingerne, om det er muligt at faa Understøttelserne større. Ja, det skulde der jo ikke være nogen stor Mulighed for efter det, som Regeringspartierne siger om de andre Partier her i Salen. Det er dog ganske klart, at skal et Parti, som paastaar at være et Arbejderparti, have Understøttelserne større, maa det være derigennem, at dette Parti selv fremsætter Forslag derom og ikke venter, at Udvalgsforhandlingerne med de øvrige reaktionære Partier skal forbedre Satserne. Det er en underlig Fremgangsmaade, hvis man virkelig har Ønske om at forbedre Satserne! Jeg kan derfor i og for sig samstemme med, at Regeringspartierne maa have faaet deres Ønske opfyldt i stort Omfang gennem Kriseforliget.

Saa bliver der talt om, at man ikke kan sige, at det foreliggende Lovforslag skulde være en Nedskæring. Jeg har sammenlignet det foreliggende Lovforslag med de Bestemmelser om Krisehjælp for Personer, som er i en lignende Situation, der gælder nu, og det maa dog være det, man maa sammenligne med. At man ikke har gennemført Kriseforslag, den Gang ingen borgerlige Partier vilde indrømme, at der var Krise endnu, kan ikke undre nogen. For faa Aar siden var det saaledes, at det kommunistiske Parti paaviste, at Verdenskrisen fik Følger for Danmark, medens Regeringspartierne lullede sig i, eller i alt Fald lod som om de lullede sig i Illusioner om, at der slet ikke vilde blive nogen Virkninger af denne Verdenskrise for Danmarks Vedkommende. Lovforslaget maa altsaa sammenlignes med de Satser, som gælder nu, og sammenlignet med disse er det en absolut og kraftig Nedskæring.

Der bliver snakket om vor Stilling til Dobbeltbeskæftigelse, og den højtærede Socialminister synes ikke at kende denne Stilling, som jeg bl. a. har gjort Rede for, da vi forelagde vort Lovforslag mod Dobbeltbeskæftigelse, hvor jeg netop gjorde opmærksom paa, at den Form for Dobbeltbeskæftigelse, vi bekæmpede, var den, at den samme Person havde flere Stillinger, medens vi naturligvis ikke kunde være imod, at to Personer havde hver sin Stilling, selv om de var gift med hinanden, og hvis man havde et saadant Standpunkt, kunde det kun begrundes ud fra Opfattelsen af en Ulighed mellem de to Køn.

Derfor er det altsaa ikke vor Stilling til Dobbeltbeskæftigelse, at man skulde forbyde Mand og Kone at have hver sin Beskæftigelse. Men det drejer det sig for øvrigt ikke om her. Her drejer det sig om den ejendommelige Form, at Mand og Kone begge eventuelt kan faa Understøttelse. Jeg ved ikke rigtig, hvad det har med Beskæftigelse at gøre, men det er altsaa dette Forhold, man ønsker at hindre ved det foreliggende Lovforslag, idet man bestemmer, at kun en af Parterne i saa Tilfælde kan faa Understøttelse, selv om begge Parter har sikret sig eller formodes at have sikret sig ved at opfylde de forskellige Betingelser: at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse o. s. v.